

He entrat jo, a la gàbia, en lloc de la bèstia, /
a la presó he gravat, a ferro, el malnom i la pena, /
vora la mar he viscut, a la ruleta he jugat, /
vestit de frack he menjat amb Déu sabrà qui. /
Abocat a un glacià, mig món hauré vist, /
abatut tres vegades, dues em van ferir. /
He fugit del país que m'ha acollit. /
Els qui m'han oblidat arriben a ser ciutat. /
m'he perdut per estepes que recorden el crit dels huns, /
he portat allò que ara torna a estar de moda, /
he cobert pellers de negre sudari, he sembrat sègol, /
només l'aigua seca no l'he arribada a tastar. /
Als meus somnis he obert la pupil·la del guàrdia, sinistra, /
fins a la corfa he menjat el pa de l'exili. /
A totes les veus he llogat les meues cordes, a més de l'udol; /
m'he passat al xiuxiueig. I hui he complit els quaranta. /
Què dir de la vida? Que resulta que és llarga. /
Que no sóc solidari amb res més que el dolor. /
Però mentre no m'ompliguen la boca de fang, /
solament gratitud d'ella haurà de brollar. /

Joseph Brodsky

24 de maig de 1980

[Trad. J. Porcar]